

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie
3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304 540

ZA OGŁOSZENIA

płaci się 20 gr za wiersz millim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 53

Katowice, piątek 4-go marca 1932 r.

Rok 31

Źródło zła w przemyśle.

Przemysłowcy nasi, których fatalna gospodarka i nadmiernie wyęta administracja, pchnęła cały ciężki przemysł na dno straszliwego kryzysu, szukają pokrycia swej nieudolności, a w pewnych wypadkach złej woli, w obcięciach zarobków robotniczych, a ostatnio urzędniczych.

Dziwnym rozumowaniem powodują się oni przy swych żądaniach redukcyjnych i obniżkowych, tłumacząc, że zmusza ich do tego ograniczenie zbytu produkcji i zastój w życiu gospodarczym. Nie jest naszym zamiarem przeczyć temu, bo tak niestety jest. Chodzi nam tylko o to, skąd i z jakiego tytułu skutkami kryzysu dotknięci być mają wyłącznie tylko robotnicy i niżsi urzędnicy, podczas gdy osoby, pobierające stale w wysokie tysiące idące pensje, fkwia na swych stanowiskach i kurczowo wprost strzegą swych królewskich uposażeń. Przecież skoro przedsiębiorstwo przynosi straty, jak twierdzą przemysłowcy, należało przede wszystkim szukać oszczędności tam, gdzie w krótkiej drodze dałoby się zatrzymać grube setki tysięcy. Pozycjami temi są wynagrodzenia całej falangi dyrektorów, nad i wicedyrektorów, prokurentów i t. p.

Na kwestję tę rzucił jaskrawy snop światła w świetnym swym przemówieniu p. Maciejewski, broniąc interesów urzędniczych na komisji arbitrażowej przed paru dniami. Słuchając wywodów p. M., ze zdumieniem przeciera człowiek oczy i zapytuje się mimowoli, jak to możliwe, że dotychczas taka gospodarka mogła być tolerowana.

Posłuchajmy przeto, co mówi pan Maciejewski, znający stosunki w przemyśle nawyot. Otóż rzuca on w twarz przemysłowcom ciężkie oskarżenie, że obniżka poborów, uchwalona przez komisję pojednawczą 13 maja 1931 r. poszła do kieszeni pracodawców i nie przyniosła żadnych rezultatów. Straciło tylko państwo przez uszczuplenie podatków. Dalej mówca ostro piętnuje biedne założenia eksportowe przemysłu. Mianowicie przemysłowcy uganiają się za zdobyciem zagranicznych rynków dla swych produktów, nie dbając zupełnie o szerokie możliwości zbytu ich w kraju. Ten stan rzeczy pogłębia w niestychany sposób kryzys wewnętrzny, gdyż wskutek skierowania wszystkich wysiłków w stronę wywozu zagranicznego, ceny targowe w kraju muszą być utrzymane na wyższym poziomie, czyli, że konsument krajowy ma pomagać przemysłowcom do zwalczania konkurencji zagranicznej.

Przy dobrej woli i należycie prowadzonej gospodarce — powiada p. Maciejewski — mogłyby ceny za węgiel i żelazo na rynku wewnętrznym już dawno ulec obniżeniu, co pociągnęłoby auto-

Nadzwyczajnej sesji Ligi Narodów przyświeca nadzieja pokoju na Wschodzie.

Genewa. Termin rozpoczęcia obrad nadzwyczajnego zgromadzenia Ligi narodów, kilkakrotnie zmieniany w ciągu dnia wczorajszego, ustalono ostatecznie na 11-tą rano. W ciągu całej ubiegłej nocy trwały jeszcze w hotelach genewskich narady pomiędzy przewodniczącym Rady Ligi narodów p. Paul Boncourrem, przedstawicielem stron wojujących

w Szanghaju, p. Sato, Matsudeira i dr. Yenem. Strona chińska wyraziła przez usta dr. Yena zgodę na rozejm pod warunkiem natychmiastowego wstrzymania pochodu wojsk japońskich. Dr. Sato i ambasador Matsudeira w imieniu strony japońskiej udzielili mniej wyraźnej odpowiedzi.

Już niemal nad ranem nadeszła do

Genewy depesza z Szanghaju, donosząca, że na pokładzie brytyjskiego statku flagowego „Kent“ mają się dziś rozpocząć pod przewodnictwem admirała Kelly ponowne rokowania o zawieszenie broni. Spotkanie przedstawicieli stron wojujących na pokładzie okrętu admirałkiego ma nastąpić dziś o godz. 13-ej według czasu miejscowego, czyli o godz. 6 rano według czasu środkowo-europejskiego, obowiązującego w Genewie.

Depeszę tę przyjęto tutaj z uczuciem prawdziwej ulgi. Jeżeli rokowania na pokładzie statku „Kent“ zakończą się wynikiem pomyślnym, wówczas Liga narodów będzie miała przynajmniej tę satysfakcję, że nie zbierze się w toku trwania wojny, której nie mogła, czy nie potrafiła zapobiec.

Szanghaj. Główna komenda japońska donosi, że o godz. 14 wydała rozkaz zaniechania dalszego posuwania się naprzód i wstrzymania wszelkich operacji wojennych.

Po bohaterskiej bezskutecznej obronie Wusung wpadł w ręce Japończyków.

Szanghaj. Japońska kwatera główna donosi urzędowo, że w czwartek rano, po silnym bombardowaniu przez wojska japońskie, fort i wieś Wusung zostały zdobyte.

Wojska w Wusungu nie chciały usłuchać rozkazu do odwrotu i pozostały na swych stanowiskach. Zostały one otoczone przez Japończyków i wezwane do poddania się. Japońska piechota usiłowała sforsować kanał Wusung, jednak zasypywana gradem kul chińskich karabinów maszynowych musiała się wycofać. O świcie japońskie okręty wojenne otworzyły huraganowy ogień armatni na pozycje Chińczyków, jednak i wówczas Chińczycy nie skapitulowali. Na poranne granatami pozycje chińskie przypuścili szturm strzelcy morscy. We wsi pozostały tylko dwa chińskie gniazda karabinów maszynowych. Gdy Japończycy dobiegali już do pozycji, rozleciała się

silna detonacja, biały poroproczyk z czarnym smokiem, który powiewał nad okopami, znikł. „Pluton czarnego smoka“ nie oddał się w ręce Japończyków.

Wobec zajęcia Wusungu cała dotychczasowa linja frontu z Sza-Pei, Kia Wan i Tasang znalazła się w posiadaniu Japończyków, a wojska chińskie znalazły się w odległości 20 km. od Szanghaju.

Nadzieje, iż wycofanie wojsk na tę odległość doprowadzi do wstrzymania operacji wojennych zawiodły.

Japońskie ministerstwo wojny wydało wojskom japońskim rozkaz ścigania Chińczyków aż do chwili zawieszenia broni. Dziś przed południem ciężka artyleria japońska poczęła ostrzeliwać nowy fort chiński za Nan-Cziang.

W związku z ostatnimi zwycięstwami japońskie władze wojskowe zaostrzyły warunki zawieszenia broni.

matycznie za sobą spadek cen innych artykułów na rynku wewnętrznym, a w wyniku ostatecznym ożywienie ogólne w wewnętrznym życiu gospodarczym. Obniżenie kosztów produkcji tem bardziej powinno być nastąpić, że narzędzia, używane w wielkich ilościach na kopalniach znacznie spadły w cenie. Cena naprzykład prochu lignozytu za kilo spadła z 4,30 zł na 3,86, z potrąceniem zaś 10 % rabatu na zł 3,47; drzewo-kopalniaki i kapy za metr kubiczny dawniej płacono 43,78 zł, obecnie zaś 30,20, a nawet 26,00 zł; drabiny metr bież. dawniej 1,50 — dziś 0,80 zł; chełmiska (sztuka) 1,45 dawniej a dziś tylko 0,65 zł; style sztuka przedtem 0,40 zł, obecnie zaś tylko 0,20 zł; gwoździe (kilo) 0,86 — dziś 0,63 zł; piasek (tona z 6,— zł spadł na 5,— zł; benzyna (kilo) dawniej 1,20 — dziś 1,04; wełna do czyszczenia (kilo) 1,40 na 1,20 zł; fiice (kilo) spadły z 6,50 na 5,— zł.

Oto parę przykładów, a moglibyśmy ich przytoczyć dużo więcej, świadczących o tem, że koszty produkcji przemysłowej znacznie zmalały, podczas gdy ceny rynkowe nie wykazują najmniejszej dążności w kierunku obniżki. Ceny za węgiel i żelazo nie zostały obniżone. Tłumaczyć to sobie można wyłącznie tylko chęcią ślepego, nie liczącego się z niczem gromadzenia lich-

wiarskich zysków, oraz koniecznością pokrycia nadmiernie wygórowanych nie tylko pensyj, ale tantjem, ryczałtów i tym podobnych „odszkodowań“ różnego stopnia dyrektorów oraz niezwykle licznego aparatu urzędniczego na stanowiskach średnio-wyższych, z których olbrzymia część pobiera wynagrodzenia o wiele wyższe aniżeli ministrowie Rzeczypospolitej.

Jedynie radykalne przeprowadzenie oszczędności na tych stanowiskach może przynieść istotne korzyści i wpłynie wydatnie na obniżenie kosztów własnych wytworów wielkiego przemysłu.

Nie sposób nam w jednym artykule wyczerpać i omówić wszystkich uwag i zarzutów, z jakimi p. Maciejewski wystąpił na komisji arbitrażowej pod adresem oplakanej gospodarki przemysłowców, dlatego też do tematu tego wrócimy jeszcze w jednym z najbliższych numerów. Na tle całokształtu wynurzeń p. M. będziemy mogli sobie dopiero uprzytomnić, jak nędzną rolę spełniają nasi przemysłowcy w dobie strasznego kryzysu i jak polityka ich pozbawiona jest wszelkich skrupułów i nieliczenia się z koniecznościami, jakie narzuca nam każdy dzień. Dalszą część i wnioski przemówienia p. Maciejewskiego przyniesiemy w numerze poniedziałkowym naszej gazety.

Wódz faszystów finlandzkich.

Głośnym stał się marsz t. zw. Lapowców na Helsingfors, stolicę Finlandji. Dzięki energicznemu stanowisku rządu ruch ten spełził na niczem. Rycina nasza przedstawia byłego generała Waleniusa obecnego przywódcę Lapowców

„Z wielkiej chmury mały deszcz“.

Szumna wyprawa lapowców na stolicę Finlandji spaliła na panewce.

Ryga. Życie w stolicy Finlandji wraca do normalnego stanu. Jedynie telegraf i telefon są nieczynne. Rząd wprowadził cenzurę dzienników w całej Finlandji. W kilkunastu punktach dokoła Helsingforsu znajdują się jeszcze oddziały lapowców, z którymi rząd prowadzi rokowania. Premier Svinhutvud wygłosił przez radio przemowę do lapowców, wzywając ich, by spokojnie rozeszli się do domów. Jeżeli tak uczynią, żadne represje nie będą stosowane. Jednakże premier zastrzegł się, iż przywódcy „puczu“ będą pociągnięci do odpowiedzialności sądowej. Z rozporządzenia prezydium zawieszono wczoraj w Helsingforsie główny organ partji socjalistycznej.

Kronika bieżąca

Plątek
4
marca

Św. Kazimierza król.
wyn. * 1458, †
1484.

Św. Lucjusza, pap.
męcz., † 255 i 900
męcz. rzymsk.

Śl.: Kazimierza św.

Jutro, sobota, 5 marca: Św. Teofila

Wschód Zachód

Słońca o godz. 6.22, o godz. 17.31
Księżycyca o godz. 5.40, o godz. 14.16

Z historii śląskiej.

4 marca. 1889. Umarł ksiądz Antoni Monem, proboszcz w Tworogu. Dożył lat 63. Na pogrzebie było 15 księży. — 1905. Rozpoczęcie robót przy fundamentach pod nowy kościół w **Dzięgowicach**, czego dokonał ks. proboszcz Paweł Brandys. 7 marca zaczęto rozbić stary kościółek. — Umarł ksiądz biskup, kardynał Jerzy Kopp w Opawie. Pochowany we Wrocławiu. Następcą jego jest ks. Adolf Bertram, biskup z Hildesheim. — 1926. Umarł ksiądz Ludwik Czardybon, prob. w Nowym Bytomiu. Urodził się 22 lipca 1879 roku w Gostyni pod Pszczyną.

W roku: 1613. W Makowie (pow. raciborski) wybudowano nowy kościół — lecz w roku 1679 nie był jeszcze konsekrowany. — 1613. Książę Jan Jerzy brandenburczyk, potwierdził radzie miasta **Bytomia** prawo obsadzania księży, udzielone w roku 1543 przez margrabiego Jerzego. — 1615. Największy pożar miasta **Opola**. — 1616. Podanie niesie, że w tym roku kościół z **Pawłowic** został przeniesiony do Golasowic. — 1617—1619. W tych latach wybudował obywał, mistrz górniczy i burmistrz miasta **Tarnowskich Gór** Jakób Gruzelko przed bramą wrocławską kościółek pogrzebowy św. Jakoba na cmentarzu ewangelickim. — 1617. Miasto **Tarnowskie Góry** dało stałą posadę sześciu stróżom, dając każdemu 21 florenów rocznej płacy. — 1617. W mieście **Tarn. Górach** ukazały się fałszywe monety. Wykryto wkrótce podrabiaczy. Byli to dwaj przybysze ze Szwabii i namówiony przez nich tut. złotnik, Marcin Pawlik. Sądzeni byli w Karniowie w Czechach.

— **Przeszło trzymilionowy budżet Polskiego Czerwonego Krzyża**. Pod przewodnictwem prezesa, p. Henryka Potockiego, odbyło się posiedzenie komitetu głównego Polskiego Czerwonego Krzyża, przy udziale delegata rządu do spraw P. C. K., płk. dr. Stefana Rudzkiego. Na posiedzeniu omówiono program prac Polskiego Czerwonego Krzyża na rok bieżący, oraz uchwalono program budżetowe. Budżet P. C. K. wynosi 3 401 217 zł., w tem na dział sanitarny prelininowano sumę 3 038 000 zł., na dział ogólnoadministracyjny — 266 038 zł., na dział organizacyjny — 91 167 zł. W porównaniu z rokiem ubiegłym, wydatki w dziale sanitarnym nie zostały zmniejszone, natomiast wydatki ogólnoadministracyjne zmniejszono o 28 proc. i obecnie stanowią one tylko 9,8 proc. ogólnej wysokości budżetu.

— **Obrady nad nowelizacją ustawy inwalidzkiej**. W ministerstwie skarbu wykonany jest obecnie ostatecznie projekt nowelizacji ustawy inwalidzkiej w kierunku zmiany systemu wymiaru rent. Sprawa wprowadzenia klasyfikacji miejscowości jest już zdecydowana. Szczegóły projektu opracowane będą definitywnie w najbliższych dniach.

— **5 330 godzin w powietrzu przebyli polscy piloci sportowi**. Jak wykazują ostatnie zestawienia, polscy lotnicy sportowi odbyli w ciągu roku ubiegłego — 27 900 lotów w ogólnym czasie 5 330 godzin. W tej liczbie 17 087 lotów odbyli masi lotnicy na samolotach klubowych w ogólnym czasie 3 660 godzin, 10 816 lotów zaś w ogólnym czasie 1 670 godzin na aparatach własnych. W porównaniu z rokiem 1930 liczba lotów w dziesięciu klubach lotniczych na terenie całej Polski wzrosła o przeszło 50 proc.

Czy jesteś członkiem Z. O. K. Z.?

Województwo śląskie.

* **Zatarg zarobkowy w przemyśle budowlanym**. We wtorek 8 marca komisja pojednawcza i rozjemcza rozstrzygnie spór zarobkowy w przemyśle budowlanym na Górnym Śląsku. Pracodawcy żądają obniżki dotychczasowych zarobków o 15 procent.

* **Zmiany w Związku przemysłowców górniczo - hutniczych**. Dotychczasowy prezes Związku przemysłowców górniczo - hutniczych, generalny dyrektor Paweł Geisenheimer, ustąpił ze swego stanowiska. Jego funkcje odład pełni p. dyrektor Przybylski.

* **Wielkie zamówienia bułgarskie na Górnym Śląsku**. W dniu 2 marca br. w Sofii podpisana została umowa pomiędzy dyrekcją Królewskiej Huty i Laury, a ministerstwem kolei bułgarskich o dostawę szyn kolejowych i innych materiałów dla kolei bułgarskich na sumę przeszło 3 milionów franków szwajcarskich. Zamówione materiały mają być dostarczone w ciągu kilku miesięcy.

* **Nieoczekiwane orzeczenie komisji pojednawczej i arbitrażowej**. W dniu 1 marca 1932 odbyło się rozprawa przed komisją pojednawczą i arbitrażową w Katowicach w sprawie obniżki płac taryfowych pracowników umysłowych ciężkiego przemysłu. Mimo uzasadnionych i przekonujących dowodów ze strony przedstawicieli związków zawodowych o niesłuszności obniżki płac i mimo braku uzasadnienia ze strony pracodawców komisja zajęła stanowisko przez pracowników śląskich zgoda nieoczekiwane. W toku osobnych narad komisji, ławnicy z grona pracobiorców czuli się zniewoleni opuścić posiedzenie, gdyż nie mogli wziąć na siebie odpowiedzialności za wyrok, jaki przyjąć miał do skutku. Komisja pojednawcza i arbitrażowa w składzie trzech ławników ze strony pracodawców i przewodniczącego, wydała mimo to orzeczenie, ogłoszone później do pustej sali, gdyż ogół zebranych członków rad urzędniczych i pracowników ciężkiego przemysłu (w liczbie około 100) oraz przedstawiciele związków zawodowych opuścili

Afera asystenta Sikorskiego.

Katowice. Donosiliśmy w ostatnim numerze o aresztowaniu asystenta więziennego Sikorskiego. Śledztwo w tej sprawie prowadzone jest z całą energią. Zrazu nie chciał on się przyznać do winy, lecz przyciśnięty do muru przyznał się, że popełnił nadużycia sam. Okazało się, że fabrykację mebli w więzieniu prowadził on od kilku lat. Sikorskiego puszczono potem na wolność,

poprzednio sałę obrad na znak solidarności z ławnikami ze strony pracobiorców. Gdyby orzeczenie komisji pojednawczej i arbitrażowej, którego związki zawodowe ze względów formalnych i rzeczowych nie uznają, uzyskało moc obowiązującą, zrobionyby przemysłowcom na Górnym Śląsku zupełnie niesłuszny i przez przemysłowców na podstawie ich „uzasadnienia“ nieoczekiwany prezent.

Katowickiego

Rekolekcje dla pań.

Katowice. Staraniem Sodalitacji Pań w Katowicach odbędą się w czasie od 7—11 marca b. r. na dużej sali Domu Związkowego przy kościele N. P. Marii **rekolekcje dla pań i inteligencji**. Nauki rekolekcyjne wygłaszać raczy Najdostojniejszy Arcypasterz J. E. ks. Biskup Adamski. Porządek nauk: **poniedziałek rozmyślanie** o godz. 16.20; **we wtorek i środę** o godz. 10 i 16; **w czwartek** o godz. 10 i 18.30; **w piątek** o 9-ej. Msza św. nauka i wspólna Komunia św. Zarząd Sodalitacji Pań prosi, by wszystkie panie, biorące udział w tych rekolekcjach, zachęciły i inne znajome do wysłuchania tych wzniosłych nauk. Zaproszenia na życzenie wysyłają panie: Surowczyzna Em., ul. Moniuszki 5; Czapliska J., ul. Młyńska 37, Prabucka O., ul. Stawowa 5.

Posiedzenie rady miejskiej.

Katowice. W poniedziałek, dnia 7-go marca 1932 r. o godz. 4 po południu odbędzie się w ratuszu — sala posiedzeń — posiedzenie rady miejskiej. Na posiedzeniu rozpatrzone zostaną m. in. szereg ważnych wniosków. (b)

Magistrat wyjaśnia.

Katowice. Na zażycie, kiedy nastąpi rozdanie odznak honorowych dla

komisarzy spisowych, donosi magistrat, że według instrukcji dla władz wniosk takie będą rozpatrywane przez Główny Urząd Statystyczny włącznie do 31-go marca br. Wobec tego nie można się spodziewać wcześniejszego załatwienia sprawy.

Ceny chleba.

Katowice. Ceny na chleb, mięso, wyroby mięsne oraz mleka pozostały od dnia 18 lutego 1932 r. bez zmiany. Cena chleba żytniego 65 % wynosi 43 grosze, chleba razowego (sitkowego) 35 groszy za 1 kg, zaś 1 litr mleka kosztuje 33 gr.

Przytrzymanie złodziei kieszonkowych.

Katowice. Dnia 1 bm. przytrzymano obok dworca kolejowego w Katowicach znanych złodziei kieszonkowych Zygmunta Romualda z Sosnowca i Targosza Władysława z Katowic, kilkakrotnie już karanych za kradzieże. W czasie rewizji osobistej znaleziono u Zygmunta portfel, zawierający kwotę stu złotych, dowód członkostwa kasy chorych i dowód tożsamości na nazwisko Ziemełnika Alojzego. W toku dalszych dochodzeń stwierdzono, że wym. dopuścili się kradzieży kieszonkowej w dniu 1 bm. w restauracji Widery w Katowicach na szkodę wspomnianego Ziemełnika, któremu skradli portfel z dokumentami i 300 zł. w gotówce. Przytrzymanych odstawiono do dyspozycji władz sądowych. (p)

Każdy wygrywa!

KONKURS spożywców cukru

pod hasłem:

szczypta soli-szczypta cukru

Nagrody: I-sza 100 zł., II-ga 50 zł.
I 14 nagród po 25 zł.

przez losowanie)

Każdemu uczestnikowi konkursu zostanie bezpłatnie przesłana gra towarzyska, lub wielobarwnie ilustrowana książeczka.

Należy z pomiędzy niżej przedłożonych hasel:

1. **Cukier** — daje smak jarzynom
2. **Cukier** — udelikatnia mięso
3. **Cukier** — najlepsza zaprawa zupy
4. **Cukier** — to podstawa wykwintnego sosu

wybrać dla propagandy takie, które w Polsce najlepiej w praktyce się przyjmie, aby zapoczątkować zasadę, stosowaną w kuchniach zachodniej Europy.

Nakleić znaczek 10 gr. i wysłać w otwartej kopercie z napisem „druk“

Do Biura Propagandy Konsumcji Cukru
Warszawa, Karowa 20

Głosuję za Nr. _____

Imię i Nazwisko _____

Adres _____

Nr. 113

Zniżka cen masła w Katowicach.

Katowice. Od ubiegłego tygodnia zauważono spadek cen masła. Cena masła deserowego w detalu wynosiła w dniu 25 lutego rb. 2,40—2,60 zł, a obecnie można nabyć masło deserowe w sklepach delikatesowych przy ul. 3-go Maja już od 2,24—2,30 zł za pół kg, czyli przeciętna cena masła od ubiegłego tygodnia obniżyła się o 30 groszy za pół kg. Spadek cen masła nastąpił niewątpliwie po ogłoszeniu nowych cel na masło w Niemczech, które przyczyniły się do zupełnego wstrzymania naszego wywozu do Niemiec.

„Białe Tygodnie“ Bobreka.

Katowice. Istniejący od lat 30 dom towarowy Bobrek w Katowicach przy ulicy Poprzecznej l. 10 urzędza tradycyjnie co roku w marcu swoje tak zw. Białe Tygodnie, aby umożliwić najszerzszemu warstwom ludności zaopatrzenie się w wszelkiego rodzaju białe płótna, bieliznę, wyroby trykotarskie i pończosznicze po cenach najbardziej dostępnych. Biały Tydzień domu towarowego Bobrek, urządzany corocznie w marcu, a nie w lutym, jak to czynia inni kupy, jest w obecnej sytuacji gospodarczej naprawdę białym krukiem w dziedzinie handlu, albowiem w czasie tego okresu ludność Śląska korzysta z tej handlowej przedsięwziętej koniunktury. Lokal sklepowy przez cały dzień przepełniony jest wdzięczną publicznością, która korzysta z dobrodziejstwa Białych Tygodni i zaopatrzuje się masowo we wszystkie możliwe białe towary, sprzedawane po cenach nadzwyczaj konkurencyjnych. Biały Tydzień składu towarowego Bobrek od dawna ma ustaloną tradycyjną markę jako najlepszej sposobności zaopatrzenia się w bieliznę, w czasach zaś obecnego przesilenia stanowi naprawdę rzadką okazję zaopatrzenia się w solidny i tani towar. Z Białych Tygodni katowickiej firmy Bobrek korzystać powinni wszyscy, którzy dotąd jeszcze nie mieli sposobności przekonać się o korzyściach tej kupiecko-handlowej imprezy — „Białe Tygodnie“ firmy Bobrek są naprawdę jej najskuteczniejszą reklamą.

Otwarcie wystawy przeciwalkoholowej.

Mała Dąbrówka w Katowickiem. W środę otwarto w Małej Dąbrówce na sali p. Plotnika wystawę przeciwalkoholową. Otwarcia dokonał miejscowy ks. proboszcz dr. Wojtas, który w przemówieniu swem dał wyraz zadowolenia, że wystawa przeciwalkoholowa także do Małej Dąbrówki zawitała. Następnie przemawiał p. naczelnik Kosma, który dał szereg przykładów, jak zgubne wpływy ma alkoholizm także w obecnym czasie ogólnego przesilenia gospodar-

„Pan Bóg rozstrzygnął”...

Zbyt głośnymi i gorszącymi stały się zajęcia w Łaziskach Górnych i Pawłowicach, abyśmy mogli o nich milczeć. Krótka o jednej z tych parafii w ubiegłym tygodniu pisał „Katolik”. Dziś jeszcze raz wracamy do tych spraw, powtarzając słuszne uwagi „Gościa Niedzielnego”.

Na wstępie — pisze „Gość Niedzielnym” — stwierdzić należy, że prasa katolicka milczała o tych smutnych wypadkach. Ks. Biskup, gdy polecił we wszystkich kościołach odmawiać modlitwy za dwie zbuntowane parafie, zabronił wymieniać je z ambon. Prasa socjalistyczna jednak pierwszą sprawę te ogłosiła i tem samym podała do publicznej wiadomości, o które parafie chodzi. Przedstawiła je w tak fałszywym świetle, że w ocenie tego, po czyjej stronie stoi prawo, mogłoby wielu mieć błędne zdanie, nie znając prawdziwego przebiegu rzeczy. Dziś, gdy obie sprawy — Bogu dzięki — są zakończone wbrew nadziejom socjalistów, komunistów i sekciarzy, mamy obowiązek spojrzeć na nie ze stanowiska katolickiego, zwłaszcza, że — jak w Pawłowicach wszyscy mówią — Pan Bóg rozstrzygnął, kogo mamy słuchać. Mamy obowiązek na światło dzienne wydobyc niekczemną rolę, jaką odgrywali w tej sprawie socjaliści.

Inaczej było w Górnych Łaziskach, inaczej w Pawłowicach. W Górnych Łaziskach parafianie zbłądzili przez nadmierne przywiązanie do młodego kapłana i chcieli wymusić od władzy duchownej, aby im go dała jako proboszcza. W Pawłowicach znów głównie interes osobisty i niesłuszna chęć zemsty kilku parafian wobec nowego proboszcza sprawiły, że nie chcieli przyjąć im prawomocnie naznaczonego. W obu wypadkach wyrządzono krzywdę kapłanom zacnym, godliwym i godnym. Pewnym jest, że tu i tam rzeczy te ułożyłyby się spokojnie, gdyby nie socjaliści.

W jednej i drugiej parafii socjaliści i komuniści, zacięci wrogowie Kościoła, wykorzystali nieuzasadnioną niechęć do prawnie ustanowionych przez władzę kościelną duszpasterzy. Przez nadesłanych agitatorów na zebraniach i w pismach zaczęli podburzać parafian wskazując, że dzieje im się krzywda ze strony władzy kościelnej, że nie wolno im ustąpić, przeciwnie, powinni podjąć ostrą walkę aż do zupełnego zwycięstwa.

Jako zwykle w takich wypadkach bywa, wrogowie Kościoła nigdy nie trzymają się prawdy. Kłamstwa, oszczerstwa to ich broń. Kiedy doszło do publicznej wiadomości, że władza zamianowała na proboszcza Łazisk Górnych ks. prof. Tomalę, na proboszcza Pawłowic, ks. Niedzielę, zaczęto rzucać na tych dwóch zacnych kapłanów najbardziej poniżające oszczerstwa. Ks. prof. Tomalę, znanego ogólnie i lubianego zwłaszcza przez młodzież, której tysiączne szeregi prowadził w organizacjach SMP. przez długi szereg lat, przedstawiono w najczarniejszym świetle. Podobnie i ks. Niedzielę mieszano z błotem. Ks. Niedziela w czasie administrowania parafią Pawłowice uporządkował stan majątkowy tejszej parafii, jak też i sprawy finansowe proboszcza, którego podeszły wiek i dobroć niektórzy wyzyskiwali i nadużywali. Dlatego, że ks. Niedziela w czasie zarządzania tą parafią położył kres tym nadużyciom, zainteresowane osoby wszczęły przeciw niemu wroga akcję z chwilą, kiedy władza duchowna po rezygnacji starego proboszcza powierzyła mu tę parafię. W miejscowej grupie socjalistów znaleźli oni chętnych popleczników. Wnet znaleźli się i tacy, którzy zaczęli podburzać, zwłaszcza nierozważną młodzież, do gwałtów. W G. Łaziskach parafianie zamknęli kościół, w Pawłowicach na-

wet zabarykadowano bramę, a zamek u głównych drzwi kościelnych zalano cementem. Wokoło kościołów postawiono strażę, by nie dopuścić żadnego z mianowanych prawnie księży proboszczów. Straże stały cały dzień i noc, zmieniając się co pewien czas. Nie pomogły żadne ostrzeżenia ze strony miejscowych poważnych obywateli, przemawiających do rozsądku, do szanowania prawa i do posłuszeństwa względem władzy kościelnej. Nie pomogły nawet wezwania poważnych nawet księży sąsiadów. Sędziwego i lubianego ks. prałata Miczka, pragnącego nakłonić parafjan pawłowickich do opamiętania się, wyśmiano i wydrwiono. Ks. Urbana, publicznie wzywającego w pismach do posłuszeństwa, nie usłuchano. Upór, zła wola doprowadziły do zatargu między władzą kościelną a parafjanami.

Wrogowie Kościoła, wykorzystujący w takich wypadkach dogodnie dla

swych celów sposobności, podtrzymywali ten upór, podburzali do dalszego oporu i do gwałtów, by wywołać coraz większe zamieszanie. Tem smutniejsze, że w większości wypadków posługiwali się nierozważną młodzieżą. Zatarg pogłębiał się coraz bardziej, jednak nie z winy władzy duchownej, która cierpliwie czekała na opamiętanie się, mając niezłomną nadzieję, że wreszcie zdrowy rozsądek zwycięży. Za kulisami pracowali socjaliści. Prasa socjalistyczna co numer prawie szeroko donosiła, co nowego w Pawłowicach i Łaziskach. „Gazeta Robotnicza” z dnia 25 lutego pisze o „Gościu Niedzielnym” i innych pismach, że zamilczają wypadki w Łaziskach Górnych, chlubi się zaś sama, że jedynie ona „obiektywnie i obszerne wypadki te opisuje”. Oczywiście, że wyolbrzymiała rzeczy i w fałszywym świetle przedstawiała wypadki i stan prawny, wmawiała urojone krzywdy, jakie się dzieją parafjanom, zwo-

ływała zgromadzenia do tychże parafii. Do redakcji „Gazety Robotniczej” przyjeżdżały delegacje i tam układano plany, jak postępować. Nic dziwnego, że opór rósł.

Tymczasem ks. Niedziela przybył do Pawłowic, by w myśl prawnego stanu rzeczy objąć parafię. Zbuntowani parafianie stawili jednak czynny opór. Miejscowy ks. wikary, na zarządzenie Kurji Biskupiej, kiedy i jego nie dopuszczono do kościoła, udał się do sąsiednich Warszowic, by w razie potrzeby tustąd dojeżdżać do chorych w Pawłowicach.

W Łaziskach natomiast kilkunastu obywateli wezwało resztę do zakończenia niemilych i gorszących zajęć i do powitania przeznaczzonego im na proboszcza ks. prof. Tomali. Ks. prof. Tomalę został wprowadzony, mimo przeszkód, jakie stawiała jeszcze część zbuntowanych. Na taki obrót rzeczy socjaliści zaczęli pnieć się ze złości, że w Łaziskach Górnych nastać może spokój, że parafianie będą mogli przekonać się o wszystkich kłamstwach, rzuconych na tego godnego kapłana. W „Gazecie Robotniczej” tych, co nawoływali do zgody, do przyjęcia nowego proboszcza, nazwano zdrajcami, a ich pracę nad uspokojeniem parafii „niesłychanym postępkiem”. Zapowiadają wreszcie: „że wojna religijna w Łaziskach Górnych nie skończyła się jeszcze”. Tu wychodzi może najjaskrawiej piekielna robota socjalistów, właściwe ich oblicze, jako śmiertelnych wrogów Kościoła i religii, prowokatorów najgorszego typu. Troska o dobro parafii, to płaszczyk tylko, pod którym tem bezpieczniejszemu mogli przeciwko władzy duchownej. Na specjalnych zebraniach, urządzanych w tych parafiach, referenci socjalistyczni, jak pisze ich gazeta, omawiali „dokładnie ostatnie wypadki kościelne”.

Na skutek tej kreciej roboty socjalistycznej wrogi nastrój parafian nie łagodniał, ale wzbierał coraz więcej na sile. W Pawłowicach jeden z głównych przywódców niepokołów dwukrotnie (co protokularnie stwierdzonym zostało) z całą zawziętością oświadczył: „Niech się ziemia rozstąpi — ja nie ustąpię.” W dwa tygodnie później już nie żył, zmarł prawie nagle bez kapłana i bez zaopatrzenia.

Śmierć nagła głównego inicjatora oporu wywarła ogromne wrażenie najpierw w rodzinie zmarłego, gdzie przypomniał sobie słowa zmarłego z przed dwu tygodni: „Niech się ziemia rozstąpi — ja nie ustąpię”. Ustąpił, bo go wyższa Siła powołała.

Wiadomości o nagłej śmierci tak bardzo opornego przywódcy rozeszła się lotem błyskawicy. Kościół rano znalazł się otwarty. Po południu o godzinie 4-tej zwołany został wiec, na którym przemówił ks. Skrzypczyk, wykazując błędy w postępowaniu parafian, wykraczających przeciwko jasnym przepisom kościelnym. Wezwał do zejścia z fałszywej drogi, do zaniechania oporu, kiedy Bóg rozstrzygnął spór i pokazał, kogo słuchać należy. Większość była za zakończeniem sporu, który — jak mówiono — tylko wstyd przynosi parafii, a Śląsk, tak bardzo religijny, w oczach całej Polski poniża. W sobotę odbył się pogrzeb zmarłego. Mszę św. odprawił i pogrzeb prowadził ks. Niedziela. U grobu przemówił ks. Skrzypczyk.

Nad mogiłą zmarłego i w całej parafii winny zapanować spokój i zgoda. Burzycieli zaś tego pokoju starsi i najważniejsi winni poskromić. Rola zaś, jaką spełniali socjaliści w tych smutnych wypadkach na terenie 2 parafii śląskich, otworzy niewątpliwie oczy tym, którzy jeszcze wierzyli, że socjaliści kierują się hasłem, iż religia to rzecz prywatna. Hasło to służy jedynie jako płaszczyk, by pod nim tem łatwiej móc zwalczać Kościół i wiarę katolicką.

Obrady naczelników gmin powiatu świętochłowskiego.

Świętochłowice. We wtorek odbyło się walne zebranie koła naczelników gmin powiatu świętochłowskiego, na którym dokonano wyboru zarządu i zajęto stanowisko do szeregu aktualnych zagadnień. Do zarządu koła wybrano: p. Polaka prezesem, p. Przybyłę wiceprezesem, p. Rybarza sekretarzem, pp. Nowaka i Pudlika ławnikami. Do zarządu Związku gmin wydelegowano pp. Tomanka i Rudzkiego, a na ich zastępców pp. Przybyłę i Basistę.

W związku z projektem ustawy o finansach komunalnych, jaki wpłynął do sejmiku śląskiego, po zreferowaniu sprawy przez p. Kuhnera, — naczelnicy gmin pow. świętochłowskiego stwierdzili, iż projekt przynosi znaczne pogorszenie w zakresie podatkowości gminnej. Wobec tego uchwalono kilka wniosków do związku gmin, którego zadaniem jest poinformowanie kół sejmowych w kierunku ułatwienia gminom egzystencji. Naczelnicy gmin powiatu świętochłowskiego stwierdzają, że gminy, mające zmniejszone wpływy podatkowe, nie wytrzymają potrącenia 5 procent z podatku dochodowego na stworzenie funduszu pożyczkowo-zapomogowego, że na ten cel wystarczy potrącenie najwyżej 2 procent, — dalej projektowany udział powiatów w podatku dochodowym od gmin wiejskich w wysokości 15 procent jest za wysoki i należy go obniżyć na 5 procent, względnie w to miejsce zainteresowanym gminom w obwodzie przemysłowym nadać charakter gmin miejskich, aby mogły pobierać opłaty samoistne, które dotychczas pobierały powiaty, — a nadto jednogłośnie przyjęto, że gminy nie mogą zrezygnować z podatku od placów budowlanych. W myśl tych wytycznych związek gmin ma uzyskać przychyłność sfer sejmowych dla konieczności gminnych.

Sprawa cen prądu była przedmiotem obrad zebrania. Postanowiono sprawę tę oddać do zbadania specjal-

nemu rzeczoznawcy, poczem naczelnicy gmin przystąpią do jej załatwienia przy jednoczesnym uwzględnieniu wzajemnych interesów gmin i mieszkańców.

Dużo uwag nasunęła kwestja odpowiedzialności gmin za szkody powstałe wskutek rozruchów i zbiegowisk. Postanowiono zwrócić się do władz o zniesienie odnośnej ustawy z 1850 r., tak, jak to się już dawno stało w państwach innych, gdzie tego rodzaju odpowiedzialność ciąży na państwie. Zresztą ustawa ta jest przestarzała i nie odpowiada już absolutnie zasadom sprawiedliwości wobec zmienionych stosunków policyjnych i podatkowych. Postanowiono również czynić starania o rozszerzenie na powiat świętochłowski ustawy o zaprowadzeniu policji państwowej, analogicznie do powiatu katowickiego. Gminy i urzędy okręgowe powiatu świętochłowskiego bowiem są przeciążane pracą i kosztami, których analogicznie gminy powiatu n. p. katowickiego, nie mają.

Dziwnym sposobem pominięto prawa gmin w nowej ustawie o podatku kryzysowym. Nie przyznano gminom udziału w tym podatku. — Wobec tego postanowiono zwrócić się do urzędów skarbowych o wypłacenie gminom udziału z tych dochodów, a w razie odmowy wypłacenia, skierować sprawę do sądu administracyjnego.

Sprawa bezrobocia stanowiła przedmiot ożywionej dyskusji, pod koniec której naczelnicy gmin uchwalili zwrócić się do władz o zatrzymanie dotychczasowej wysokości wsparcia dla bezrobotnych z akcji opieki społecznej, które to wsparcia były i tak nie wystarczające i gminy musiały je uzupełniać z własnych funduszy, poza tem postanowiono zwrócić się również do władz o pozostawienie tej akcji nadal na rachunku funduszu bezrobocia a nie przekazywania jej do zadań miejscowych komitetów do spraw bezrobocia.

Odpowiedzi redakcji.

F. W. Skrbeńsko. Koszta leczenia zwraca Zakład Ubezpieczenia od wypadków w Królu. Hucie poszkodowanym tylko za leczenie po 13 tygodniach od dnia wypadku. — Jeżeli za wystawienie polisy już zapłacił Pan jeden raz, to powtórnie ubezpieczenie od ognia nie powinno brać tej samej opłaty, przeto trzeba zwrócić się do ubezpieczalni z zapytaniem, na jaki cel została pobrana opłata w wysokości 1,— zł.

St. A. Repty Nowe. Radzimy zwrócić się do Diecezjalnej Szkoły Organistów św. Grzegorza w Katowicach, ul. Mickiewicza (Gimnazjum Państwowe).

C. 6. J. M. Dodatku dla ciężko poszkodowanych przy rencie wypadkowej niema, gdyż pensja ta zostaje ustalona według procentów niezdolności do zarobkowania.

Sprawy towarzystw.

Katowice. W niedzielę, dnia 6 marca rb. o godz. 15 odbędzie się w Domu Związkowym przy kościele NMP. posiedzenie Katolickiego Koła Abstynentów, na które zaprasza się wszystkich członków. Goście mile widziani. Zarząd.

Zory. Kwartalne zebranie inwalidów górniczo-hutniczych odbędzie się w niedzielę, dnia 6 marca br. o godz. 12 w południe na sali p. Siemianowskiego w Zorach. Referent przybędzie z Katowic, z głównego zarządu. Będą omawiane ważne sprawy zawodowe. Inwalidów Zor i okolicznych miejscowości uprasza się o jak najliczniejszy udział. **Zwołujący.**

Złóż datki na fundusz bezrobocia na P. K. O. Nr. 307-795!

